

Szczegółowe zasady pisania prac dyplomowych i przeprowadzenia egzaminu dyplomowego
na Wydziale Zamiejscowym Nauk o Społeczeństwie Stalowej Woli

1. Ogólne zasady dyplomowania określa Uchwała Senatu KUL z dnia 6 czerwca 2013 r. w sprawie wprowadzenia zasad dyplomowania na Uniwersytecie (729/III/22) oraz Regulamin Studiów KUL.
2. Przez „dyplomowanie” rozumie się zespół działań dydaktycznych, naukowych oraz organizacyjnych, mających na celu przygotowanie przez studenta pracy dyplomowej oraz przeprowadzenie egzaminu dyplomowego kończącego studia.
3. Przez „pracę dyplomową” rozumie się pracę licencjacką, inżynierską oraz magisterską.
4. Złożenie pracy licencjackiej lub inżynierskiej oraz pozytywne zdanie egzaminu dyplomowego stanowi podstawę do wydania odpowiedniego dyplomu potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji pierwszego stopnia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18f Ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tj., Dz. U. z 2012 r., poz. 572, z późn. zm.)
5. Praca dyplomowa jest wynikiem samodzielnej pracy studenta kończącego studia w szkole wyższej.
6. Podczas pierwszych zajęć seminaryjnych, kierujący pracą informuje studentów o obowiązku samodzielnego przygotowania prac dyplomowych z poszanowaniem praw autorskich osób trzecich oraz informuje o skutkach naruszenia tych praw, o których mowa w szczególności w art. 193 ustawy.
7. Praca dyplomowa jest dowodem opanowania przez studenta wiedzy związanej z kierunkiem studiów, zastosowania jej do rozwiązania określonego problemu badawczego, powinna świadczyć o umiejętności samodzielnego doboru literatury przedmiotu, prowadzenia działań o charakterze badawczym oraz ich opracowania i analizy, a także umiejętności formułowania ocen i wniosków wynikających z uzyskanych wyników badań.
8. Charakter oraz treść pracy dyplomowej powinien być zgodny z kierunkiem studiów oraz specjalnością kierującego pracą.
9. Szczegółowe zasady edytorskie prac dyplomowych w Instytucie Inżynierii Środowiska określa załącznik nr 1, natomiast w Instytucie Pedagogiki i Socjologii określa załącznik nr 2 .

10. Tytuł pracy zgłasza się zgodnie z Regulaminem studiów KUL oraz Uchwałą Senatu z dnia 6 czerwca 2013 r w sprawie wprowadzenia zasad dyplomowania na Uniwersytecie (729/III/22).
11. Student przystępujący do egzaminu dyplomowego zobowiązany jest do złożenia w dziekanacie wydziału dokumentów wskazanych w Uchwale Senatu.
12. Warunkiem dopuszczenia studenta do egzaminu dyplomowego jest uzyskanie wymaganej liczby punktów ECTS, potwierdzającej zaliczenie wszystkich zajęć i praktyk przewidzianych w programie studiów oraz oceny co najmniej dostatecznej z pracy dyplomowej.
13. W przypadku jednej negatywnej oceny pracy dyplomowej, o dopuszczeniu do egzaminu dyplomowego decyduje dziekan, po zasięgnięciu opinii wyznaczonego przez siebie recenzenta z tytułem profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego.
14. Jeśli ocena recenzenta, o którym mowa w punkcie 13 jest również negatywna, dziekan wydaje decyzję o powtarzaniu ostatniego semestru studiów albo o skreśleniu z listy studentów. Negatywnie oceniona praca dyplomowa nie może być przedstawiona ponownie.
15. Egzamin dyplomowy powinien odbyć się w terminie nieprzekraczającym miesiąca od dnia złożenia pracy dyplomowej, przy uwzględnieniu zasad określonych w Regulaminie Studiów.
16. Termin egzaminu wyznacza dziekan, powiadamiając o nim studenta i członków komisji egzaminacyjnej co najmniej 7 dni wcześniej.
17. Za przygotowanie egzaminu dyplomowego pod względem organizacyjnym odpowiada dziekanat.
18. Egzamin dyplomowy odbywa się przed komisją powołaną przez dziekana składającą się z przewodniczącego, promotora i recenzenta pracy dyplomowej. Przewodniczącym komisji może być dziekan, prodziekan lub inny pracownik wyznaczony przez dziekana posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego.
19. Egzamin dyplomowy odbywa się wg porządku:
 - 1) przedstawienie studenta
 - 2) prezentacja przez studenta założeń i wyników pracy
 - 3) sformułowanie pytań przez członków komisji dotyczących pracy dyplomowej
 - 4) losowanie pytań i udzielenie odpowiedzi

5) narada komisji

6) ogłoszenie wyniku egzaminu dyplomowego.

20. W terminie do końca grudnia każdego roku promotorzy, prowadzący seminaria dyplomowe przygotowują listę 20 pytań egzaminacyjnych, przekazują do Dyrektora Instytutu, który tworzy pulę pytań obowiązujących w danym roku akademickim i podaje je do wiadomości studentów.
21. Podczas egzaminu student odpowiada na cztery pytania. Trzy z nich losuje z listy, jedno dotyczy tematyki pracy dyplomowej.
22. Z przebiegu egzaminu dyplomowego sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji.

Załącznik nr 1

1. W pracy dyplomowej należy posługiwać się językiem w formie bezosobowej i przestrzegać zasad gramatyki i ortografii języka polskiego.
2. Prace dyplomowe o charakterze empirycznym powinny zawierać m.in.:
 - we wstępie: uzasadnienie podjęcia problematyki, cel i przedmiot pracy, przydatność badań własnych
 - w rozdziale pierwszym: analizę dotychczasowego stanu wiedzy z danej tematyki; określenie stanu badań o zbliżonej tematyce
 - w rozdziale drugim: opis metodyki pracy, przedstawienie metod, technik i narzędzi badawczych, charakterystykę badanego środowiska, opis przebiegu badań własnych;
 - w rozdziale trzecim: autor powinien przedstawić uzyskane wyniki badań
 - w rozdziale czwartym: autor powinien zamieścić dyskusję wyników badań, interpretując je i porównując do podobnych badań przeprowadzanych w kraju i za granicą
 - następnie powinno być podsumowanie i wnioski końcowe o charakterze teoretycznym i aplikacyjnym oraz zawierające ocenę stopnia realizacji celu i zakresu pracy. Należy również udzielić odpowiedzi na sformułowane hipotezy badawcze.
 - praca powinna zawierać wykaz wykorzystanej literatury przedmiotu;
 - aneks
 - streszczenie w języku polskim i angielskim wg obowiązującego wzoru (tytuł, uzasadnienie podjęcia problematyki, cel, przedmiot pracy, przydatność badań własnych, struktura pracy, wnioski)
3. Prace dyplomowe o charakterze nieempirycznym powinny zawierać m.in.:
 - wstęp: przedmiot pracy, uzasadnienie wyboru pracy, cele badawcze, teza pracy, wykorzystane metody badawcze, źródła pozyskiwania informacji, zakres pracy, problemy w pracy
 - w rozdziale pierwszym: przedstawienie tła dla głównego tematu pracy
 - w rozdziale drugim, trzecim i ewentualnie czwartym: przedstawienie poszczególnych zagadnień, objętych badaniami, rozszerzenie metodyki badań
 - ostatnim rozdziałem powinno być zakończenie (podsumowanie i wnioski końcowe) o charakterze teoretycznym i aplikacyjnym oraz zawierające ocenę stopnia realizacji

celu i zakresu pracy oraz ewentualną dyskusję. Należy również udzielić odpowiedzi na sformułowane cele badawcze

- aneks
- wykaz wykorzystanej literatury przedmiotu (bibliografia w systemie harwardzkim)
- streszczenie

Załącznik nr 2

1. W pracy dyplomowej należy posługiwać się językiem w formie bezosobowej i przestrzegać zasad gramatyki i ortografii języka polskiego
2. Prace dyplomowe o charakterze empirycznym powinny zawierać m.in.:
 - we wstępie: uzasadnienie podjęcia problematyki, cel i przedmiot pracy, przydatność badań własnych,
 - w rozdziale pierwszym: analizę dotychczasowego stanu wiedzy z danej tematyki; określenie stanu badań o zbliżonej tematyce,
 - w rozdziale drugim: opis metodyki pracy, przedstawienie metod, technik i narzędzi badawczych, charakterystykę badanego środowiska, opis przebiegu badań własnych,
 - w rozdziale trzecim następujących autor powinien przedstawić uzyskane wyniki badań ich interpretację, porównanie do podobnych badań przeprowadzanych w kraju i za granicą,
 - następne powinno być podsumowanie i wnioski końcowe o charakterze teoretycznym i aplikacyjnym oraz zawierające ocenę stopnia realizacji celu i zakresu pracy. Należy również udzielić odpowiedzi na sformułowane hipotezy badawcze,
 - praca powinna zawierać wykaz wykorzystanej literatury przedmiotu,
 - aneks
 - streszczenie w języku polskim i angielskim wg obowiązującego wzoru (tytuł, uzasadnienie podjęcia problematyki, cel, przedmiot pracy, przydatność badań własnych, struktura pracy, wnioski).
3. Prace dyplomowe o charakterze nieempirycznym powinny zawierać m.in.:
 - wstęp: przedmiot pracy, uzasadnienie wyboru pracy, cele badawcze, teza pracy, wykorzystane metody badawcze, źródła pozyskiwania informacji, zakres pracy, problemy w pracy
 - w rozdziale pierwszym: przedstawienie tła dla głównego tematu pracy
 - w rozdziale drugim, trzecim i ewentualnie czwartym: przedstawienie poszczególnych zagadnień, objętych badaniami, rozszerzenie metodyki badań
 - ostatnim rozdziałem powinno być zakończenie (podsumowanie i wnioski końcowe) o charakterze teoretycznym i aplikacyjnym oraz zawierające ocenę stopnia realizacji celu i zakresu pracy oraz ewentualną dyskusję. Należy również udzielić odpowiedzi na sformułowane cele badawcze
 - aneks

- wykaz wykorzystanej literatury przedmiotu
- streszczenie.

Wytyczne dotyczące sporządzania przypisów:

Motta, wszystkie cytaty i odwołania opatrujemy źródłem zamieszczanym w przypisie dolnym.

Standardy zapisu przypisów.

- Gdy cytujemy dosłownie fragment czyjejs pozycji książkowej, gdy relacjonujemy czyjeś stanowisko wówczas przyjmujemy następującą kolejność zapisu: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł książki, miejsce i rok wydania, strona, kropka (proszę zwrócić uwagę na to, w jakich miejscach są znaki interpunkcyjne; w przypisach nie podajemy wydawcy – miejsce na to jest w bibliografii):

A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, Rzym 1990, s. 15.

Jeśli polemizujemy z czyimś stanowiskiem, wtedy wstawiamy „Por.”:

Por. A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, Rzym 1990, s. 15.

- Zapis odwołania się do artykułu z książki „pod redakcją” czynimy w następujący sposób:
M. Furmank, *Spoleczne aspekty oddziaływań technologii informacyjnych*, w: S. Juszczak (red.), *Edukacja medialna w społeczeństwie informacyjnym*, Toruń 2003, s. 47-48.
- Zapisu artykułu z pisma naukowego dokonujemy w następująco:
K. Murawski, *Wolność jednostki w społeczeństwie informacyjnym*, „Ethos” 2005, nr 1-2 (69-70), s. 132.
Jeśli jest to artykuł o charakterze popularnym:
M. Gawrychowski, *Umowa z dzieckiem. Chroń najmłodszych przed wirtualnymi pedofilami*, „Życie Warszawy” 1 marca 2004, nr 51, s. 5.
- Zapis odwołania się do hasła encyklopedycznego lub słownikowego czynimy następująco:
- **Hasło: *Spoleczeństwo*, w: *Nowa encyklopedia powszechna PWN*, Warszawa 1996, s. 968.**
- Powołując się na wypowiedź z wywiadu, na pierwszym miejscu zapisujemy osobę udzielającą wywiadu, natomiast autora wywiadu ujmujemy w nawiasie. Przykładowy zapis wygląda następująco:
W. Kowalak, *Nowe ruchy religijne – zagrożenie czy wyzwanie?* (wyw. przepr. P. Bieliński), „Biuletyn KAI” 30 listopada 1994, nr 105, s. 20-22.

- Koniecznie ujmujemy inicjał i nazwisko tłumacza w przypadku, gdy powołujemy się na książkę bądź artykuł obcego autora:

L. B a s h a m, *Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego*, przeł. Z. Kubiak, Warszawa 1964, s. 68.

- Gdy przywołujemy źródło anglojęzyczne, wówczas elementy składowe jego tytułu zapisujemy z wielkich liter za wyjątkiem przedimków (a, an, the), przyimków (m.in. through, in) oraz spójników (m.in. and, or):

L. K. Hart, *Time, Religion, and Social Experience in Rural Greece*, Lanham 1992, s. 242-243.

- W przypadku powoływania się na wypowiedź jednego autora za pośrednictwem innego autora stosujemy następujący zapis:

R. W. Newell, *The Concept of Philosophy*, London 1967, s. 15, cyt. za: A. Ganoczy, *Stwórca człowiek i Bóg stwórca*, przeł. P. Pachciarek, Warszawa 1982, s. 66-67.

Powyższy przykład oznacza, że Ganoczy przywołuje w swoim dziele wypowiedź Newella, i my za jego pośrednictwem również przywołujemy wypowiedź Newella.

Można też uczynić zapis skrócony, o ile przywoływany autor wspomniany jest w tekście głównym:

Cyt. za: A. G a n o c z y, *Stwórca człowiek i Bóg stwórca*, przeł. P. Pachciarek, Warszawa 1982, s. 66-67.

- Przywołując wypowiedź z konferencji, stosujemy następujący zapis:

M. Wo l i c k i, *Fantastyczne doświadczenie bycia dziekanem* (referat wygłoszony na międzynarodowej konferencji nt. *Praca na uczelni wyższej a poczucie satysfakcji z życia*, Lublin, 10 kwietnia 2006).

W przypadku konferencji obcojęzycznej:

E. Z e r u b a v e l, *The Benedictine Ethics and the Spirit of Scheduling* (referat wygłoszony na międzynarodowej konferencji nt. *Ethics and Contemporary World*, Milwaukee, 10 kwietnia 1978).

- Gdy powołujemy się na źródło internetowe, podajemy kolejno: inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu, adres strony (bez hiperłącza), następnie ujmujemy w nawiasie datę skorzystania ze źródła; wszystko kończymy kropką:

M. Dą b r o w s k i, *Wybór rozwiązań w e-edukacji*, <http://www.e-mentor.edu.pl/a96> (20 maja 2007).

- Gdy powołujemy się tylko na jedną książkę bądź artykuł danego autora, wówczas przy ponownym jej przywoływaniu stosujemy „dz. cyt.” według poniższego wzoru:

A. Szostek, dz. cyt., s. 29-30.

Chyba, że przywołujemy w artykule kilka dzieł danego autora, wówczas nie stosujemy „dz. cyt.”, lecz piszemy nazwę określonej pozycji, na którą się powołujemy (ale już bez miejsca i roku wydania, a w przypadku czasopisma – bez jego tytułu, roku wydania i numeracji):

A. Szostek, *Natura, rozum, wolność*, s. 15.

Jeśli jest to dłuższa nazwa, to możemy zacytować np. 2-4 pierwsze słowa nazwy i potem wstawić wielokropek:

P. T. Nowakowski, *Fast food dla mózgu...*, s. 15.

- Gdy po raz drugi i kolejny z rzędu powołujemy się na określoną pozycję, wówczas stosujemy „tamże”:

Tamże, s. 279.

Chyba, że przywołujemy tę samą stronę, na którą powoływaliśmy się przed chwilą, wówczas czynimy zapis bez podania numeracji stron:

Tamże.

- Gdy po raz drugi z rzędu powołujemy się na określonego autora, ale jednocześnie na inne jego dzieło, wówczas stosujemy termin „tenże”

Tenże, *Egoizm i perfekcjonizm*, „Więź” 1974, nr 7-8, s. 52.

Wytyczne dotyczące sporządzania bibliografii:

- I. Pozycje wykorzystane w bibliografii należy ponumerować i zapisać w porządku alfabetycznym**
- II. Standardy zapisu bibliograficznego**
 1. Bajda J., *Zafalszowanie obrazu człowieka: pornografia*, „Ethos” 1993, nr 4 (21), s. 72-91.
 2. Balter L., *Postmodernizm*, „Communio. Międzynarodowy Przegląd Teologiczny” 1994, nr 6, s. 3-8.
 3. Basham L., *Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego*, przeł. Z. Kubiak, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1964.

4. Belliotti R. A., *Seks*, przeł. A. Jedynak, w: P. Singer (red.), *Przewodnik po etyce*, Wydawnictwo Książka i Wiedza, Warszawa 1998, s. 361-373.
5. Caillois R., *Gry i ludzie*, przeł. A. Tatarkiewicz, M. Żurowska, Oficyna Wydawnicza Volumen, Warszawa 1997.
6. Dąbrowski M., *Wybór rozwiązań w e-edukacji*, <http://www.onet.pl/odue/ismn38/293j> (20 maja 2007).